

de curagiosu. Turcii se îndesau cu grămada să trecă 'napoi podulu. Sinan Paşa voescă să-i oprască; dar' vădându că nu mai e cu putinţă, o iea şi elu la fugă; şi în grămadă cea mare a Turciloru, Sinan cade de pe podu în riuşoru, îşi sparge capulu şi-şi rupe doi dinţi. Turcii saru de-lu scotu; însă Româniî atunci tăeră atăta mulţime de Turci, în cătu apa riuşorulu **Neajlovu**, se făcussă mare şi roşie de sânge. Săra se apropiessă, şi Româniî totu nu mai încetau de-a ucide pe Turci. În fine, tocmăi după ce-a înnoptatu bine, putu Michaiu să oprască soldaţii săi, cari mereu alungau şi ucideau pe Turci. Er' după ce se adunără Româniî la unu locu, chiar în acea noapte se şi retrasseră spre munţi. Ajungându ei la munţi, se întâlniră cu soldaţii din Transilvanica şi din Moldova, ce li veniau într'ajutoru. Acum Michaiu vădându-se destulu de tare, porni din nou asupra Turciloru, şi în scurtu timp alungă din ţeră pe cei ce mai rămăsseră.

39. Cânteculu lui Michaiu Vitézulu.

Auđit-aţi de-unu Olténn,
De unu Olténu, de-unu Craiovénu
Ce nu-i pasă de Sultanu?
Auđit-aţi de-unu vitézu
Care vecinicu şede trézu
Cātu e ţera la necazu?
Auđit-aţi de-unu Michai
Ce sare pe şapte cai
De strigă Stambululu vai?
Elu e Domnulu celu vestitu
Care'n lume a venit
Fe luptatu şi biruitu.
Spuie riulu celu Olténu,
Spuie valulu Dunărénu
Şi codrulu Călugărénu;

Câte lupte au privitu
Câte oşti au mistuitu,
Câte ósse-au înălbitu.
Mulţi ca frunđele de bradu,
Ca nisipulu de pe vadu,
Ca gemetele din iadu!
Spuie Corbii muşiloru
Şi fiarele codriloru,
Care-au fostu nutreţulu loru?
Fostu-au leşuri Tătăresci,
Şi Turcesci şi Unguresci,
Date'n săbii romănesci!
Alelei! Michai, Michai!
Căci de noi milă nu ai
Să ne scapi de-amaru şi vai!

* * *

40. Despre curăţenie. Curăţenia este muma sănătăţei; er' necurăţenia este isvorulu de căpetenie a tutoloru bóleloru. Pentru această trebue în tóte dimineţele să deschidem uşele şi ferestele, să scuturăm şi să aeresimu camerele.— Să nu lăsăm să stee în apropierea casei, apă clocită séu băhlită, grămăđi de gunoiu, animale trecute în putrejune şi alte necurăţeni; căci aceste strică aerulu şi împreună cu elu, şi sănătatea noastră.— Să ne pieptănăm în tótă diminęta şi să ni spalăm: mânele, obrazulu, gura, gâtulu şi peptulu, cu apă rece; şi dacă se póte, chiar şi peste totu corpulu, atātu véra cătu şi érna.— Dacă nu putem de doé ori, celu pućinu macar o dată pe săptămână, să ne primenimu cu albituri curate.— Să avem îngrijire a ni ţine hainele de pe noi totu de-a-una curate; căci este o mare prostie, a-şi mânji cine-va hainele.— Aşternutulu trebue înfăciatu macaru la doé săptămâni o dată, şi atunci să-lu lăsăm să stee tótă ھیva afară, ca să se aerisescă; er' pentru bolnavi, e fórte folositoru ca aşternutulu să se înfećă cătu s'aru puté